

உ.
பசுபதிதேவன்.

ஆ. கலீலாயமென்றுபுகழ்பெற்ற
சங்கரநாராயண சுவாமிக்காவில்
மா ள் யி ய ம்.

967

இந்த
க த் தி ய ரூ ப ம்.

சூரியில்லிபுத்தூரில்வெள்கிற
சூத்திர-நிரூபி. எம்மக்கிருத வித்தனாவான்

ம - ர - ர - ர - ரீ.

இராமேஸ்வரம்மீனாட்சிசுந்தரம் துமாரி
M. R. ஸ்ரீகங்காபுரம்மா சுவர்களாலும்

ம - ர - ர - ர - ரீ.

வடிவராயகம்பிக். இவர்கள் துமாரி
S. V. பெச்சியப்பன்சுவர்ணாலும்

சென்னை - ரீ.

சுரேஷ்ணிகாவாச அச்சுபத்திரசாலை
பதி ருநி த் து பெ ற் ம து

1898

ரிஜிஸ்ட்டர் செய்யப்பட்டது

உ
பசுபதிதுணை.

பூ கயிலாயமென்றுபுகழ்பெற்ற
சங்கரநாராயண சுவாமிகோவில்
மா ன் மி ய ம்.

இஃது
க த் தி ய ரூ ப ம்.
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில்வளிக்கிற
ஆத்திர-திராவிட ஸம்ஸ்கிருத வித்துவான்

ம - ன - ன - ன்ரீ,
இராயிலுவய்யங்காரவர்கள் துமாரர்
M. R. ஸ்ரீதிவாஸய்யங்கா ரவர்களாலும்

ம - ன - ன - ன்ரீ,
வடிவுநாயகம்பிள்ளையவர்கள் துமாரர்
S. V. பேச்சியப்பபிள்ளை யவர்களாலும்
இ ய ற் றி ச்.

சென்னை - குளை,
நிரஞ்சனிவிவாச அச்சயந்திரசாலையிற்
ப தி ப் பி க் க ட் பெ ற் ற து.

1898

ரிஜிஸ்ட்டர் காப்பிரயிட்.

உ

மு க வு ரை.

புகழிலாயமென்று புகழ்பெற்ற சங்கரநாராயண சுவாமிகோவில் மான்மியம் வடமொழியிற் பவுஷியோத்தர புராணத்திற் கூறப்பட்டுள்ளதைச் சிவலமாற பாண்டியனாலும் பு. சூத்துவிரக்கவிராயராலும் தென்மொழியிற் பத்தியரூபமாக (செய்யுள் ரூபமாக) இயற்றப்பட்டிருப்பதில் செய்யுள் பண்டிதர்க்கன்றி மற்றவர்களுக்குப் பயன்றாரா திருப்பதைக் கருதியும் பலமுக்கிய சின்னங்களுடனும் எவர்களுமிச்சிக்கத்தக்கதாய் இனிய செந்தமிழில் கத்திரூபத்தில் (வசனரூபத்தில்) “சுருங்கச் சொல்ல விளங்கவைத்தல்,, என இப்புத்தகம் வரையலயிற்று.

 ஸ்ரீ வி. வ. பே.

உ

பசுபதிதீபம்.

பொன்ன கவிற்செங்கைப் புனிதனுடனம் புயத்தார்
பொன்னகம்வாழ் மாலும் பொருந்துருவம் மன்னெழிலார்
சங்கரனார் கோலிற்றல மகிமையைப்புகல
வைங்கரனார் தாளேயரண்.

நாட்டுவளம்.

கடல்சூழ்ந்த பூவுலகத்திலுள்ள புனிதமான
தேவாவனங்களிற் சிறப்புற்றோர்கிய கைமிசாரணிக
வாசிகளான மாமுனிவர்களைக்காணும் பொருட்டி
சகல புராணங்களையும் வரைந்த சூதப்பிரமரிஷி
நாளங்கனுதினம் அவரைக்கண்ட கைமிசாரணிய
வாசிகளெல்லா மாணந்த-சாகரத்தில் முழுகினவர்க
ளாய் அவர்க்காசன மளித்தும் அர்க்கியபாத்திய ஆ
மனாநிகளா லுபசரித்தும் அவரால் ஆசீர்வதிக்க
பெற்றும் நிற்கையில் அம்முனிவர்கள் சூதவாரகோக்
முனி மணியே ! இப்பூவுலகங்களிலுள்ள புண்ணிய

கேஷத்திரங்கள் பலவற்றின் காதையை முன்னர்நீவிர்
 விளக்கக்கேட் டியந்தோ மாயினும் எத்தலத்தில்
 மாபதியுமாபதியோடொ ருருத்தாங்கியடியார்க்கருள்
 புரிகின்றனர். அத்தல மகிமையைக்கேட்க ஆவல்
 கொண் டிருக்கின்றோம் திருவுளம் பற்றவேண்டு
 மென்று வேண்டினர். சூதமுனிவர் மகிழ்ந்து சிவபி
 ரானைத்தொழுது கேண்மின்முனி சிரேஷ்டர்களை!
 என்னுட்டினு மேம்பட்ட தென்னூரிய நாட்டின்கண்
 தெய்வமொழியென்னும் வடமொழிக்கு நிகரான மகி
 மைபெற்ற தமிழையருளிய அகத்திய முனிவர்வா
 மும் பொதிய மலையையுடைய பாண்டிநாடு திலகம்
 போல் விளங்குகின்றது. அந்நாட்டின் சிறப்பைச்
 சொல்ல ஆதிசேஷனுலங் கூடாது. ஆயின் என்
 னொரு நாவாற் சொல்லத்தக்கதோ அன்றெனினும்
 உங்கள் விருப்புக்கு மறுப்பின்றிக் கூடியவரைசொல்
 லுகின்றேன், அந்நாட்டிலுள்ள மலைய மலைமுதலிய
 பருவத சிகரங்களில் நீலமணி முடிக்கூந்ததுபோல்
 மேகங்கள் தங்கி யுத்தவீரர்கள் வாள்விசுவதுபோல்
 பளிர் பளிர்மெனமின்னித் திசைகளதிரக் குமுறிகொ
 டையிற் சிறந்த முதல் வள்ளல் சற்பாத்திரமறிந்து
 களகமாரி பொழிவதுபோல் மளமளவென்று தாரை
 தாரையாய்ப் பொழியும் அப்படிப்பொழியும் உதகமா
 னது விலைமகள் அரசனைத்தழவி அவனிடமுள்ள
 விலையுயர்ந்த பொருளையெல்லாம் கவர்ந்துகொண்டு
 தன்னிருப்புக்குச் செல்வதுபோல கரணைக்கொம்பு
 களையும் சந்தன மாங்களையும் நவரத்தினங்களையும்
 பொன்மணலையும் செண்பகம் முதலிய மலர்களையும்
 முட்கனிமுதலியானானுவித பழவர்க்கங்களையும் வாரித்
 கொண்டு கூழையாற்றைப்பெயர்பெற்று அப்பாண்டி

காட்டிற் பிரவேசிக்கின்றது. அந்தி ஜலத்தை உழ
வர்குழாம் குட்டை, குளம், கால்வாய்கள் வழியா
கக் கழனிகளிற் பாய்ச்சிக் கன்னல் செக்கெல் கதவி
மஞ்சள், இஞ்சி, முதனியவற்றைப் பயிரிடுவார்கள்.
அப்பயிர் கல்லோரகங்களில் அறம் வளர்வதுபோல்
வளர்ந்து அவ்வுழவர் எதிர் கோக்கியதற்கு மும்மடங்கு
பலனைக் கொடுக்கும், அப்படி விளைத்துவந்த தானிய
முதனியவைகளை ஆறு கூறுக்கி ஒருபங்கு அரசர்க்
கும் ஒருபாகம், பித்திர்தீதேவதைகளுக்கும் ஒருபாகம்,
தெய்வத்திற்கும் வேறொரு கூறு விருந்தினர் களுக்
கும் பின்னொருபங்கு கிளைஞர் களுக்கும் உபயோ
கித்து எஞ்சியதொர் பாகத்தைத்தா மனுபவித்திருப்
பர். இம்மட்டோவளம், அந்நாட்டிலுள்ள நெற்பயிர்
கரும்பென வளரும் கரும்பு கழுகென வேங்கும்
பூகம் தென்னையெனப் பருத்துயரும் தென்னையுயர்ந்து
கற்பகச்சோலையிற் கனிகளையுதிர்க்கும், சோலைகள்
உயர்த்த கற்பகமென்னக் கழறுதற்கும் முக்கனிகள்
சிறைத்து ஊறுத்தேனும் அரும்பவிழ்க் தொழுகும்
நறுமணத்தேனும் ஆலைகளினின்றோடும் கருப்பஞ்
சாறும் ஆற்றின் கீருடன்சேர்ந்து ஓடிச் சமுத்திர
ஜலத்தையு மினியதாக்கும்.

நகர்வளம்.

அத்தகைய நாட்டின்கண் அணிநகரங் களுக்
குள் மணிபோல்விளங்கும் சோசை என்னுந் திருக்க
ரொன்றுண்டு, அந்நகர் அநேகமாயிர மிருடிகள் புன்
னைமர வருவத்தரித்துத் தவம்புரிந்ததால் புண்ணைவன
மென்றும், உமையவளுக்குத் தானுத்திருமாலும்கூன்

தென்பதைத் தோற்றுவிப்பதற்காகச் சங்கரன் நார
ணனுருப்பாதியாகத் திருவுருத்தாங்கிக்காட்சியளித்த
தால் சங்கராநந்தராயணர் கோவிலென்றும் பெயர்பெற்றார்.
அந்நகரைச் சூர்நீய வரம்புமேயன்ற பொழிலும் நடு
நதிலேயுள்ள புன்னைமரங்களும் ஒருவாறு சூரியனை
யுந் தடுக்கத்தக்கது ஆங்கு எப்பவமும் மெலிதி லகற்
தும் உரத்திர்த்தமும் வளைய தீர்த்தங்களும் நதியும்
எவர்கள் பார்க்கப்பெறிலும் பவமுழுதும் நீக்கத்தக்
கது. இந்நகர் நடுவே பன்னகா பாணன் கோவிலும்
வான்வரையுயர்ந்த அக்கோவிலின்மதிலும் திருக்கோ
புரமும் கணகசபையும் திருப்புற்று முதலியவைகளும்
தெருக்களில் பொன்வரையோவென்று புகழத்தக்க
மகா மேருக்களும் ஆகையத்தின் தென்மேற்குத் திசை
யுள்ள எம்மாவுடையம்மை தபசு மண்டபமும்
தென்பக்க முள்ள மணிக் கிரீவன் (காப்பரையன்)
கோவிலும் கிழக்கே சன்னிதானத்தி னேரேயுள்ள
அங்குரானியகர் திருக்கோவிலும் எட்டுத் திக்குகளி
லும் இந்நிதான் முதலிய திக்குப்பாலர்கள் பிடங்களும்
தெருக்கடோறு முயர்ந்து பிரகாசிக்கின்ற சத்திரங்க
ளும் மண்டபங்களும் மாடமானிகைகளும் ஆங்காங்கு
வரையப்பட்டுள்ள ஓலியங்களும் அமைத்துள்ளபது
மைகளும் தேவசிற்ரியும் கிராம் கான்குடையதேவும்
வியக்கத்தக்கது அக்கோபுர முதலியவைகள் எந்நாடு
வரை தோன்றுகின்றனவோ அந்நாடுமுடிவாக புனை
ணிய கேதத்திராமாவே புகலப்படும். அக்கோபுரத்தி
லுள்ள மணியானது அடியாரூடைய கொடும்பவமா
கய பேய் ஒடிவிட்டது ஒடிவிட்டது என்பதுபோலக்
கணகண வென்று ஒலித்துக்கொண்டே யிருக்கின்
றது வேதியர்விதிகளில் கான்மறையோது முழுக்க

மும் பலவகையான வேள்விகளைச் செய்து வானவர்க்
களின்பாகம் கொடுக்கக் கூவுமொலியும் எப்பொழு
தும் நிறைவுற்றே யிருக்கின்றது. அவ்வந்தணர்தமக்
கெற்பட்ட ஓதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்டித்
தல், சதல், எற்றல், ஆகிய ஆறு தொழில்களையும்
முறைபிறழாது நடத்திவருகிறார்கள். மற்றைய முக்
குலத்தவர்களும் அவ்வாறே தத்தம் வருணாச்சிறம
தருமங்களிவின்னு கொஞ்சமேனும் வழுவாத வர்க
ளாய் பிராமணரிடத்தும் அடியாரிடத்தும் மற்றும்
பெரியாரிடத்தும் விசுவாச முள்ளவர்களா யிருக்
கின்றார்கள். துறவறம்பூண்ட சிவனடியார்கள் அந்த
ரங்க விசுவாசமுள்ளவர்களாகியும் அஷ்டாங்கியோகம்
பிராணபந்தனயோகம் முதலியவைகளில் மேம்பட்ட
வர்களாகியும் இருவகைப்பணத்திலும் தேட்டமற்ற
வர்களாகியும் சிலர்சடையையும் அறத்தையும் வளர்
த்தும் சிலர் சிகையையும் ஐம்புலன்களையும் முன்
டனம்செய்துமிருக்கின்றார்கள். மக்கையர்கள் அரம்
பையரிலும் நிரம்பிய சவுத்தரிய முடையவர்களா
யிருக்கின்றார்கள். ரிஷிகளே இன்னும் அந்நகர வர்
ணனை விரிக்கிற் பெருகுமென்று சுருக்கினோமெனச்
சொல்லி நிறுத்தினார் கைமிசாரண்ணிய ரிஷிகள் பின்
னும் சூதரை வணங்கி அந்தத்தலமகிமையை யெங்
கட்கோத வேண்டுமென வேண்டினர்.

தலமகிமம்.

சூதர் எத்தலத்தினு முயர்ந்த அத்தலமகிமை
யை ஒரோமனதுடன் கேளுங்கள் கைமி சாரணியரி
ஷிகளே என்று சொல்லிக்கொண்டு சொல்லுவார் அத்
தலத்திலிருந்து, சரியையிற் சரியைவழுவாது நடத்

தினவர்கள் ஞானசரியையின் பலனையும் சரியையிற்
கிரியை நடத்தினவர்கள் ஞானகிரியையின் பலனை
யும் சரியையோடுகள் ஞானயோகபலனையும் சரியை
ஞானிகள் ஞான ஞானத்தின் பலனையுமடைவார்கள்.
அச்சங்கோசுரர்க்கேனும் கோமதி யம்மைக்கேனும்
கோபுரங்கள் மண்டபங்கள் வீழா முதலியவைகள்
இப்பற்றுவித்தவர்கள் சிவசாயுச்சியம் பெறுவார்கள்.
ஆங்கு அன்னதானம், கோதானம், பூதானம், கன்னி
காதானம் முதலியவைகள் செய்யப்பெற்றின் இத்திர
ணுலகம்புகுவர். ஆதிவாரமுதலாய்ச்சொல்லப்படுகிற
எத்தினத்திலாவது ஆங்கு சங்கர ராவுடையநிலைநீ
துகோன்பு செய்தவர்கள் அத்தினத்துக்குரிய கோள்
களின் துன்பங்கள் நீங்கித்தபுகளாவார்கள் அங்குள்ள
நாகுகளையில் ஒருதினமேனும் முழுகில நூறுபுண்
ணியதீர்த்தங்களில் முழுகியபலனைத்தரும். கொலை, க
ளவுகள், காமம், குருத்துரோகம், என்னும் பஞ்ச பாத
கமும், பிராமணநிறைபகவதைமுதலியகொடும் பாத
கமும் ஒருங்கே செய்தமகாபாதகரும் உரகதீர்த்தம்
படிந்துபெருமருந்தாய அருமருந்தனைய புற்றுமருந்
தையருந்தி அத்தலத்தில் நோன்பியற்றினால்பவமனை
த்தும் நீங்கிச்சுவர்க்கம் புகுவர். முத்தாதுகளில் எக்
காதுகுணங்கியாவது முன்னாட்செய்த கன்மத்தாலா
வது வந்துவருத்தும் எவ்வகைரோகமும் புற்றுமருந்
தை அணுவள வாவது எருங்கிலி அச்சங்
கர ராவுடைய யுளமமைத்து வழிபடுவார்களாயின்
அந்தரோகங்கள் நீங்கிப்புனிததேகந்தாங்கி நற்போக
ங்கள்லங்கி இம்மைமறுமைப் பயனையடைவார்கள்.
ஏனைய கோத்திரங்களிற் சிலதவம்செய்தார்க்கும் சில
பிறந்தார்க்கும் சில வசித்தார்க்கும் சிலசிந்தித்தார்க்

கூம் சிலநினைந்தார்க்கும் சில இறந்தார்க்கும் முத்தி
யைக்கொடுக்கும் அத்தலமானது கேட்கப்பெற்றினும்
முத்தியைக்கொடுக்கும் அத்தலத்தில் உமையவளுமா
யவர்களும், முனிவர்களும், பன்னகவரசர்களும் தவம்
செய்து இஷ்டசித்திகளையடைந்த கலமாகையால் அத
னினும் மேம்பட்டதல மில்லவேயில்லை எனக்கு விச
சன் தேவபாஷையிலுள்ள பவுஷியோத்தர புராணத்
தின்வாயிலாக, முன்சொல்லிய அத்தலதீர்த்தமகிமை,
மூர்த்திமகிமை, சங்கர நாராயணரானமகிமை, அத்த
லத்தில் முத்தியடைந்த எத்தனையோ பத்தர்களுள்
உக்கிரன்வழிப்பட்ட சரிதம், தக்கனைதவம்புரிந்தசரி
தம், வீரசேனனென்னும் அரசன்தவம்செய்து பிணி
தீர்த்தசரிதம், அயிராவதத்தண்ணல் சேயாய்சயத்தன்
காக்கையுருக்கொண்டு சீதாபிராட்டியின் இளமுலை
தொட்டவாற்றால்வந்தமாபாதகம் தீர்த்தசரிதம், கான
வனாய வேடுவன்கதிபெற்றசரிதம், பசுவைக்கொன்ற
கன்மாடன்பதரியடைந்தசரிதம் இவைகளே சான்று
என்னச்சொல்லலும் நைமிசாரணியர்கள் அப்படி யா
யின் அவ்வாகதீர்த்தமகிமையையும் எங்கட்கோதவே
ண்டுமென்று அஞ்சலித்தகையுடன் மயிர்ப்புளகந்தா
மிகு ஆவலோடுங்கட்குச் சூதப்பிரமரிஷி,

தீர்த்தமகிமை.

அத்தலத்தில் சிவபிரானது திருக்கோவிலின்
முன்பாக இட்டபுத்தத்தில் நுழைச்சொல்லிய நாகசுனை
என்னும் புண்ணியதீர்த்தமிருக்கின்றது முன்னொரு
நாள்சங்கன், பத்மன் என்னும் பன்னகவரசரிருவரும்
முக்கட்பிரானைத் தொழுதற்பொருட்டு அச்சுனையிற்
சிலபாகத்தோண்டி ஸ்நானம்பண்ணினதினால் அதற்கு

உலகமெல்லாம் விடாது வகாங்க, தீரியாங்க, மந்திராங்க,
 அஷ்டாங்க, கரஸ்காரம் செய்தவர்கள் காமம், குரோ
 தம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம் ஆகிய அறு
 வலையுங்கடித்து மனோவர்க்குகளுக் கெட்டாத உன்
 ளைதவதவிடையடைவார்கள். அச்சங்க ரோகபர்க்கு
 கன்னரி, புழுது, குங்குமட்டி, பனிரீர் முதலியவைகள்
 சேர்ந்த கலவையினால் முடிக்காப்புச் செய்தவர்கள்
 தெய்வலோகத்தில் உருப்பசி, அரம்பை, மேனடை,
 திலோரத்தமை, முதலிய தெய்வமரதர்கள் கற்பகப்பூ
 மாலைகளை ரூட்டிப் பரிமளகந்தங்களைப் பூசச் சுதித்
 திருப்பார்கள். அவ்வினிகத்துக்கு சங்கரனங்கம் வர
 ராசைமாதன் ரோசைமாதன் வைத்தியமாதன், புன்னை
 வனமாதன், கூழையாண்டி, சங்கரநாராயணன், சங்கர
 முர்த்தி என்று எட்டுத்திருநாமங்களுண்டு என்று
 முத்திரை, மதுபத்திரை கையசாஸனிய வாகிகளாகிய
 திருநாமகொல்லாம் வணங்கிச் சங்கபத்மங்களுக்குள்
 ஞாண்டாகிய விவாதத்தை நிவர்த்திப்பதற்காக அம்
 முர்த்தி சங்கர நாராயணராகவந்து காட்சிகொடுத்த
 கையெய்யல். கெடுத்தித்தாத வேண்டுமென்று பிரார்த
 திக்கர்க்குத்தப்பிரம்.

சங்கரநாராயணரானமகிமை.

தவத்திற்சிந்த கசிபமுன்வர் பத்தினிக னிரு
 வரிக, கத்தா, ஆகிசெட னுதலிய சகல காகங்களை
 புள்ளிவைத சகல பகவானையும் பெற்றார்கள். அவ்வா
 வர்க்குநாநம் கலுத்தலுக்கும் பகையுண்டாகி அநேக
 நாள் பத்திரகடத்து சமாதானமாயினபின், ஆகிசெட
 னும் வாசகிபுட் முறையேதிருமாலுக்குப் பரமசிவனு
 க்கும அனைவரகவுட பூணுசவுமமைத்தார்கள். ஏனைய

செவ்வாய்க்கிழமை.

[illegible]

னர்கள். அவர்கள் சங்கரனை பெரிதும் எவ்வுமும் அவர்
மருள் திருமாலு மயிக்கிடமென்றும் விடையளித்த
தார்கள். பதமன், கண்ணன், மெல்லுற்ற பேரண்டினுள்
அவ்விருடிக றாரைகளையேத்காது நிற்றலை ஆர். நான்
மொழிந்த முறைவர்கள்களும்" உத்தமபுரைய தர்
மிள்ளி-த்தில் முடி வுபெறுவதன்று "விர் தேவலே !,
எது சபைக்குச் செல்லுமி னென்முடிந்ததர்.
உடனே அவ்வர வரசரிருவரும் வாரீனா குறுத்த த்
துத் தேவலேசகம் கண்ணன். ஆங்கு தெய்வம்
பையரிருபுறங்கவரிவிச முப்பத்து முக்கோடி தேவர்
களும் அஷ்ட வசுக்களும் துவாத சாதித்தர்களும்
தெய்வமருத்தவரும் தும்புரு, நாமத், முதலி
இசைவல்லாரும் சூழப்பெற்றுச் சதன்மை யென்
னும் சபையின்கண் சித்தாமணி பீடத்தில் வீற்றிரு
ந்து வியாழபகவான் எடுத்தாரைக்கும் நீதி சாஸ்கா
சாரங்களைபெல்லாம், பயபத்திமொடு கோடு அனல்
தித்திருக்கும் பொன்னகர்க்கிவைவனை அர்ப்பணசர்க்
கிவைவரி நவரும்சென்றுகொடி நைந்துகலும் தெவர்
யான் நீவி ரிவணடைந்த காரணமகாதென வினை.
அவர்கள் தம் வழக்கெதித் துரைத்தனர். அநாகச
லெனியுற்ற விக்கிரன் அநகி நத்த தனது குறுவாகம்
விமலபாகவானைகொக்கி இவர்களை யத்தை மொழிந்த
வென வேண்டியும் சிகலபதயாளவர் பஸ்டொந
கள் கயிலையங்கிரியிற் பார்வதம்மை பரமசிவனை
மணந்தி சுலாயி, மகாலிஷ்ஷாவும், தெவரி நம், ஸ்ரீ
யிநுத்திந்த உருவத்தைக்காண விநுப், நம் நுத்தின்
தென். என்று அதிவிக்க, பரமசிவம், உன்மதிழ்த்து
நமைமே, அவ்வாவங் காணவேன நிமாயின் அரி
தமம் செய்யவென்றமென்று. உமாமகன் அம்மொ

திருக்கடவுளையான் தவறியற்றத்தக்க ஓர் புண்ணிய
 ஸ்தல புராத்தருநு மென்று வேண்டினான். சிவபிர
 மான் அருந்தியமுனிவன் ஸீதநிருக்கும் பொதியமலை
 க்காலகித் புண்ணைமாவடி எய் அநேகமுனிவர்கள் தவ
 மயமுற்றுக்கொள்ளுந் தவம் செய்து நேயம் செய்து
 நெய்யெல் தருமா ம் நாமு மயிக்கியமாகிய வடிவத்
 தவம் செய்து மளிப்போம். அங்கனம் நீ கமலாபாயம்
 மயம் செய்யும்படியான அவ்விடத்தில் பாரம்
 மயம் மிதித்துவசிக்கோம் ஆகையால் அத்தலத்தைக்
 கருகினவர்களுக்கு முத்தி புனிப்போமென் னுரைத்
 தார் உமையே மலைமகள் கொழுநனை வழிபட்டு அவ்
 விடம் கொச்சிச்செல்ல எத்தனித்ததும் தேவர்களும்
 அம்மையர்களும, யோகிஸ்பார் திக்குப்பாலகர்கள்
 முகலி வர்களுந் வந்துவணங்கி அம்மணி, நினக்குப
 ணி விடை செய்தலை விட்டிருக்க வல்லே மல்லேம்
 உயவநம் நின்னுடன்வந்து தொண்டுசெய்யுமாறு
 உட்டலி யருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க. அம்
 மிகை கருணைகூர்ந்து கோக்கித் தேவர்கள் தீவிர
 கல்ல விருகூங்களாகி நயிய புஷ்பங்களானும் திங்க
 விகளானும் பாம் தவம்செய்யும் புண்ணைகளத்தில்
 மகிழ்ச்சியை யுண்டாக்குங்கள். அம்மைபாலகர்
 நீவிர் பசவுருக்கொடு எமக்கு வேண்டுக்தோறும்பால்
 செவிராது எமதுளங் கண்கூரும்படி செய்யவேண்
 டும் என்று கட்டளையிட்டாள். அதனாற்போல் அவ்
 வம்மைக்குக் கோமதியம்மைவென்றும் ஆவுடைபம்
 மையென்றும் நாமம் உலகங்கள் புகழ் விளக்குகின்
 றது. நின்னும் யோகிஸ்பார் வருணன், வாயுவு, முக
 லிய திக்குப்பாலகர்கள் யாவர்க்கும் அவ்வவர்களுந்

[illegible]

శ్రీ వేంకటేశ్వర స్వామి

உகந்தராலுந் பம்புதந்தம், கணையின் ஸார
 கிளவியின் கலம் பிழிர்க்களாகில் சிவபிரான் பர்
 வதாபத கம்பும் காஞ்செய்தித்து வெண்
 மலர்வார், நகுமலர்நா 22. ஸோ நாகங்க லி நவ
 மட நிந்தாச் சிவையின் பழிந்து புதலம்வாறு
 நகுமலர் தனைர் கொரியாகிறு மலர்க்கள
 மடமலர் ஸ்ரீவைணத்தலத மடைந்து உர, கணையி
 ன், சிவபிரான் அசாணகமலத்தைத் தங்கள் திரு
 கை சடாததொடு நிசர்த்து மனமகிழ்ச்சிய ன் கெடு
 களிட தவம்புரிந்தனர். சங்கிர்ப்படி நிகழ ஆதிசெட
 றுவால் தருமாதுரு மாந்பணடியிற் பழிந்து இலத
 மலர் கண்ணுடன் சின்னம் நவம காணும்பொரு
 துடன் மடவியின் மதமன் அரியதவம் புரிகின் றான்.
 மலர், மெமவாணன் ஆதிசெடவன் சிநுஷு,
 மலர் மலர் வம் னுணுக்காகம ன்னும் கிருத்திய
 துதி ஸோ கைய சுபர்க்கரும் சங்கார உருத்தறா
 மலர் தின் அம்சசெயன்றி வேதல்லை. அவனா
 றி துயர்மலைய எமது உருவத்தையும் அக்வினை
 னி சாட்டுவன் என்முன் வாசகமானவனா லெயிபுதி
 தபந்தவ பாற்றெழுதுது ஆண்ணலே கின்னுடன்
 “யகனை மொருருக்காடு காணவேண்டிச் சங்கரன்
 னுண் அரியதவர் புரிகின்றான் என்முன். கரியுரி
 மலர் தன் அன்னைகளினால் வயக்கடந்து கிடை
 மலர் தன் மதுவுன்றிழலும் புன்மலர் வந்ததை
 மலர் தன். இளம்பிறைச் சங்கிரன் தங்குப்படியா
 மலர் தன் மலையானது, இத்திலைவனாயொடு சேர்த்து
 வுத்தெனையது, சிவனைக் கிரையுந் காசுருங்கு. வல
 மலர் சங்கர தன் உருவாகத்தெழுதும்பு. அன்மலர்

ஸ்ரீமதிவசோன் எழுந்த நனிநூல்வலப்பாத்தின் மூ
 தாகிநிதிப்பட்டுளம் சைரயும் விளங்கும் பட்டமது
 முடிபுலவந்தை யணிகா தம் வெண்ணீ னிந்திநு
 தத்தக கொள்ளைமாலையர் கொள் மலை பணிந்த
 கொடை மழப்பலையெக்குதிக்காழ்ந்துக்தொ
 துறித்தம நுந்ருப பட்செவிக் கழலணிந்த பாதம்
 வள்ளகவும் இடப்பாகத்தில் சூரியப்பிரகாசமான சுவ
 ரத்தின கிரீடமும் மணி மலர் குண்டலங்களும் க்ஷ
 துபிதிகமும் பரிக்கொன் னெனீரும் சூரியமலை
 யுடைத் திருக்கையும் தேனிநுத் தொழுகுடி தண்டி
 தாய்மாநிலயணிந்த திருமார்பும் இடை வியொசயி நு
 சுவர்ண பிதாமரமும் வீசகண்டைமணிந்த திருச
 தாமும் இவ்வையும் வந்துதொன்றிய திருவுநலக்
 கண்டி உள்ள முநகி யானத்தக்கடரி னவ்வாடிபட்டிர்
 மத்தையாங்கமாகப்பாணிந்து காங்குயிந்து நின்று ஆன
 தபாத்தபம் கண்டனிவின்ற பெருசுப் பண்டு மற
 யயித்தார்கள். அங்கனத்துமித்த பத்மன் கெலரிந்
 துளவணி பெருமாமனா கூறென அறிவாந்ருக்க
 தடிமெந்து இப்பன மருங்காக்கது என்பாக்கிய
 மெனது கூறினன். அனைக்கெட்ட மெயிரான் உத்த
 துநு வெண்கும் வாகங்கெய்க. என்னலும் ச
 நாரர் திருமாவ பிரமன்முதலிய சகலதேவர்களு
 லென்னு டயிச்சியனானான். என்னும், தானமனது
 சன்மம் எவடரு சிவத்திருக்கவென்கெ. தெலிர்
 திருவடிகளில் முப்பிரதும் பொதுநீவி யாங்கொ
 மலிவிடை செய்து வரவேண்டிக்குட வகுந்த தீவ
 வத்தவாயமே யுளவாக்தொண்ட மொடிய நயி
 துசனோடிக் கொட திரவோ வணங்கப்பெயன், சகல

[illegible]

உக்கிரபாண்டியன் வழிபட்ட சரிதம்.

சிவபிரகாசனை யொப்புத்த மகிமைமொருத்திய
குறுமுன்வாழும் மலைமறையினின்றும் வைக்கலா
யெ மனல்ப்பால் வாரிக்கொண்டு செல்லாதின்ற
யா தனை உந் தங்கனாயில் ஆண்மகைமட்டி (சிற்று
தள்ள வ குறையில் நிலமாய்க்கிடக்கின்றது) தழி
யு தனைதழை தன்மெது நெற்றிஞள் ளடங்கல் செ
யென் றெட்டத்தி யென்றி வேலாயுதத்தை மீட்டி
யென் றுதக்கத்துடை சிழ்சிக்குடையசங்கற்பொன்று
சிறந்தசரீரன் வழிபட்டெத்த உத்திரவாண்டியாரான்
அவையுரிந்து வந்தமாளில் சித்த நித்தம வெள்ளி யம்
மலையாணைய ஆறுபத்து பான்கு திருள்ளியாடல
பரித்த மதுமரபாயக்கனயம் உவமமாதாவாகவந்தன்
னந்தைமையி சென்று வழிபட்டு கிண்டி பாடிய
வள்ளலனமுதலிய வினையகருமங்களைச் செவ்வாய்
வந்தகடை பிடித்தனார் டண்வாரண்ம கழகை (முதல்

பெயர், விதம்) தூய்த்துத் தூய்ந்து ஆர்ச்சாமாக ஆர்ப்பாட்டம்
மைத்தும் சியத்தித த்தும் காலை ஓர்ரான் வழங்கிய
பொல்பாதம், கஜம், தூக்கம், பதாதி, என்ஹர், ராப்
வலகர்செனையாடு தனது பிகாமினெய்யி ரென்
புடகடாது பூதங்கெடி 'சங்கராசாரிய' கொகரென்
தூங்க தென்சிக புன்னுமயில துன்னுள்ள பெரிய
கோவிலாங்ருளத்தில் உங்கிராண்டியாஜன் பூசம்
கொ வினாபர் என்ற காரணம் பெயர்கொண்
கிருபரிருக்கின்றது. அதற்கு அங்குசனும் கீ
பட்ட மானியங்காரும் திகழ்கின்றது. வந்திறங்கி
ஆங்கு தன்னுலியற்றுவித் திருக்கும் வினாயசமூத்
திலைய யாராதித்து வழிபட்டு ஓண்டாக்களின்
பீதா கோகணித்துப் படைக்களோடு புள்ளைவனத்
கூர் வடகிழக்காகக் கொல்லுங்காலை, திமமன்னினதய
தூதரம் சஞ்சரன பன்னவன்போ தனது பெரிய
கோட்டினுல பூமிபிளங்கப் பாய்க்துவிழ்த்தது. உட
மீன அவ்வினையன் தனாயிற்றுகித்து விநாபகார
ணமதய வேண்டிச் சொக்க காகனைப் பிராந்தித, ச
திம்பையில் சங்கரிசாத்தால் பிளையுங்கிப் பிளைய
ளத்தசர் படினாபத்துவந்த மானிச்சிவன் வந்த
வணங்கி மண்ணைத் துமாந்த அண்ணலை தி
பிரவணத்தைக் காத்தும் பிளையன்பான் இக்காவின்
மத்தியில் பிளையங்கு பிதட்டினை புறடாசார். பி
கொன் பிதக்கின்றது அதன் தித்கித்தும் தெரித்
தற்பொருட் கொப்பற்றவெட்டி னென். ஆங்குள்ள
பி பனத்தினைபுறடய ராசெனியொன் பி வான்
கொண்டு வந்தது. அவ்வாறு அரணிக வ்ருணா
வாயாளனா கொகி கொன்படுகின்றது. என்ஹர்
புறடயாதி புறடகதான். அபாண தாங்கொரு

சங்கரலிங்கத்துக்கும் ஆவுடை யம்மைக்கும் திருவி
ளாடத்தியும் பெரியாள் இராஜியமாண்டு இடமித்
தியையடைத்து பூரணில் சிவசாயுச்சியமடைத்தான்.
மணிக்கிரிவலும் கயிலை வெற்படைத்தான். என்று,
சொல்லி நிறுத்தினர். சிவிகள் மறபடியும் நமஸ்கரி
த்து இன்னும் முத்தியடைத்தவர்களின் சரிதங்களைச்
சொல்லவேண்டுமென்று வேண்டலும் சூதமுனீ.

தக்கணை தவம்புரிந்த சரிதம்.

மிதுவளம் பெற்றோருக்கும் பிரமபுத்தித், சதுர்
வேதப்பனிலும் தேர்த்தவிண்டு சருமன் என்னும் ஓர்
ஆத்தணனுக்கு இலங்குமியிலுஞ் சிறந்த வடிவிலுள்ள
சிய தக்கணை என்னும் ஓர் புத்திரியிருந்தாள். அவ
ளது ரூபலாவண்ணியத்தை காசிகாட்டுப் புட்காசன்
மன் என்னும் மறையவன் புதல்வனாகிய சத்தியகீ
ர்த்தி என்பவன் கேட்டுமையல்கொண்டு விண்ணு சரும
ரிடத்தில்வந்து வணங்கி சின்றுன. அன்னவன்யாது
ன்னார் ஏதுன்பெர் இவன் வந்தகாரண மென்னை
பென வினவினன். சத்தியகீர்த்தி தனது விருத்தாக்
தத்தைச்சொல்ல விண்டுசருமனும் தனக்கு வேறு
புதல்வரில்லாமையால் தன்புத்திரியை வேர் டெந்த
சத்தியகீர்த்திக்கு மணம் புரிவித்து நீவிர் சந்தாதாஷ
மாக வாழ்க்கென ஆசிகூறி அவ்விருவரையு் தன்
சீடலத்திருந்தி தான் ஹவறம் பூண்டனன். பின்ன
ராமம் சதன் மனனுடன் ஓர்மாதம் பொருத் துக்
கிட்டுந், சத்தியகீர்த்தியு மரித்தாள். என்று சொல்
லலும் முனிவர் குழாம் அவனிளமையி் சீதத்தம்
குதி, அவள் கைமையடைத்ததற்கும் காரணமென்

கூடெனக் கேட்டார்கள். சூதபாணனார் ஓர்வானவன்
 தவண்புகையுடன் முயல் வடிவத்தரித்துப் புணர்
 துக்கொண்டிருக்கும் தூணத்தில் தேவனுயிர்தார்
 செருக்க அத்தேவகன் லிங்கம் காண்பதால் இ
 றெய்வில் தன் மனைவியுடன் இன்பம் துகருஞ் சமை
 யுகில் சதநிபதீர்த்திநீரந்தான். முன்பிறப்பில் கவி
 குறுயிருந்த தம்பனையானவன் சுற்றினிற்சிறந்த தன்
 பாபி யில்லிற்காமத்தால் வருத்தியிருக்க பாத்தலத
 ம்பாஸ் போகமனுபவித்த பாவத்தால் இப்பிறப்பில்
 பெண்ணுட்பிறந்து கைமையடைய நேர்த்தது. அவ்
 வாறு கைமையடைந்து துக்கசாகுந்தி லாழ்த்துவரு
 துஞ் சமையத்தில் காலபன் என்னும் முனிவன்
 வந்து பெண்ணே நீ இப்பிறப்பையவ்வி யெழுபிறப்
 பம் கைமையடைய வேண்டியவளா யிருக்கின்றாய்.
 அதலால் துக்கத்தை யொழித்துப் புண்ணிய தீர்த்
 தங்க ளாயொயாக **மயபதி** என்றவனாததனர். அப்பெண்
 முனிவனுரையைச் சிரமெற்கொண்டு பற்பல புண்
 னிய தீர்த்தங்களாடி யும் உமைல மொழியாளாகிப்
 ப்ளாவலத்திலுந் துச்சரவும் அகத்தழகுந் துழியக்
 கண்டு நாகசுரையிற் படிந்து வெண்ணீரணிந்தா பந்த
 சாகுத்தல யுருச்செரித்துள்ளோர் உவம் பரித்த
 னாள். ஓர்வாளிவு கணவில் மழைவந்தய கையன
 லந்துத்தான் தக்கனையே நீ ஏழுபிறப்புப் பிறப்
 பம் தவ்வொருபிறப்பிற்கும் ஒவ்வொருமயினவார்
 மன்னர், நம் கயிலாயமடையாய் என்றகூர் மறைந்
 தனொன்றார். முனிவர்கண் முனிவர் திலகனே புன்
 னவளத்தி லருத்தவர ிருதும் பாவம் தீர்தது
 தெட்டித்ததற்குக் தூண மெனலெனக் கொணர்

[illegible]

டைவ நோயான தொழித்தன. அரசன் ஆனந்தச்சட-
லிலாழ்ந்து கொன்ற வேணியன் மலரடி தொழுக-
ளன். அம்மலையன் கோள்வன் ரிஷபாருடாய் வந்து
தோன்றினார். அரசன் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து
பேரின்பவாரியில் முழங்கிக் கங்குவித்துப் பாவசனா-
கிப் பலவாறுதுதித்து நின்றான். சிவபிரான் யானுவ-
ரம்வேண்டிமென்று கேட்டு அரசன் என்ருலத்தவர்
யாவரும் நின்க்கன்பராய் முடிவில் மயிலாயபதவி
மடையவேண்டிமெளபீவண்டி. அவ்வாறே வரம்பெய்
அத்தனது நிருக்காத்துக்கு மீண்டுபோய்ப் புத்திர-
னுக்கு கற்பத்திபொறுததுத் தன்னு தேனியோடு வா-
ளப்பிடுஸ்தாச்சிரமம் கைக்கொண்டு அருந்தவம் பரிசு-
அசங்கரானது நிருவடிக்கமலஞ் சேர்த்தனமென்று
சொல்லிமுடிக்கவுந், தவசிரேஷ்டர்கள் சிவ சிவ சிவ
சிவ என்று பன்முறை துதித்துக்கொண்டே சூதரை-
வணங்கிச் சயந்தனது சரித்திரத்தையும் பொன்னி-
யருளவென்று வணங்கினார்கள். முனிவர் பிரான்.

சயந்தன் வழிபட்ட சரிதம்.

புலஸ்தியப் பிரமரிவியின் புத்திரனாகிய விச்சிர-
வசுனிந்தேவி யானவன் அந்திவீவனையிற் கலத்ததி-
னால அவன்கருமாத்தில் அசுரனா இராவணன் பிறத்-
தான். அவ்விராவணன் பிரபணேசோக்கப் பல்லாயிர
மாண்டு தவம்புரிந்து எத்தேவரானு முழிக்கமுடியாத
பலம்பெற்று முறைபிறழ்ந்து இருடிருளுடைய தவ-
ங்களைபெய்லாக் செடுத்து முவுவசுந் துக்கும் பலவ-
கையான முழிக்கலையிற்றிவந்தான். துஷ்ட நிக்கிரகம்

பெய்து தருமக்கூட சில நேரத்த வேலும் மெல்லும்
 உலகத்தோடு உலகிஷ்ணுவானவர் திருப்பாடம் ச.
 சில காலையிலே யோகநித்திராபுரிவதை விட்டு
 உயோத்தி உகருக்கு இறைவனாகிய தசரதச் சகா
 யாத்திரைப் புத்திரனாகப்பெற்ற பாலப் பிடியத்தி
 லேயே கொலையன் பீவன்கிளக்கச்சென்று தாடகை
 விண்ணம் கொடியவனை மடியச்செய்து வந்தியிறகிட
 ம் கண்ட நாவப் பெண்ணுருவாக் கி மீதிலேயைய
 டைந்து சிவசாபம் சிதைத்து சனகியை மனந்து
 வரும்வழியெதிர்த்த மழுப்படை யிராமன் முழுப்ப
 டைவர்த்து அயோத்தியடைந்தான். தலவையவர்க்
 கு முடிபுனைய முயலவும் கைகையால் மகுடாபிஷே
 கம் தடுக்கப்பட்டிப் பாதற்கு அரசளித்து இலக்கு
 வன்சிறை இவர்களுடன் சித்திகூடஞ் செரிந்தானெ
 வையுங்கூலத்தோர் நான் பிராட்டியாரது மடியிற்
 மலைவத்துத் திருக்கண் வளர்ந்தனர். அப்பொழுது
 திருநெல் மைந்தனாகிய சகந்தன் என்போன் காக்கை
 புத்திராதி பிராட்டியாரது திருமுலைத் தடத்தற்
 கொத்தினன். அவள் துன்புறுக் கணவிரித்த இரா
 யன் கணவிரிவன்ற அம்புதுணை ஊர் ஆற்றாறுவி
 அவ்விராசுவனையே சயந்தன் சரணம்புகுந்தலையால்
 அவ்விராசுவராதன் கோபத்தை யொழித்து அய
 மளித்தான். அயய மளித்தும் கறபுக் கணியாகிய
 பிராட்டியாரது தனதடத்தைத் தீண்டியபுகத்தால்
 அக்காக்கை புதுமாரப் பெறுனாகி மனக்கொந்து விண்
 னுலகடைந்து விதாவின் சடையின்கணவந்து தனக்
 கு நேரிதவதச் சொல்லி முறையிட்டான் அதனை
 யாபிரான் நீ புண்ணுவனத்தற் றென்று நன்றிசெனை
 வணங்கினான். இவ்வுரு நீங்குகென்று கூறின

நானவன் வீடுபெற்றசரிதம்.

மடைந்தான் புண்ணைவன மடைத்தடையப் புறந்தீர்த்
தம் தெளிந்தப்பெற்றான். உரகுதிர்த்தம. 'தெளிந்தம்'
பெற்றமையால் ஆங்காவி நீங்கித் துயிலையடைந்தான்.
பெற்றான். இவ்வாறு மகத்துவங்களை யறியாதவன்
கயிலையடையப் பெற்றான் மகத்துவங்களை நன்றாய்
ந்து வசித்துமுழுதி வணங்கினவர்கள் அடையுந் பெ
ருமையை யென்னுற்சொல்லவெளிசீதா என்தன்று
என்று முடித்தார். நைமிசாரண்ணியர்கள் மறுபடி
யும் வழிபட்டு இன்னும்பு புண்ணைவனநாதன் மகத்து
வம்புகல்வாயென்ன வேண்டலும் சூதப்பிரமரிஷி.

கன்மாடன் கயிலையடந்த சரிதம்.

தேவியாற்றங்கறையில் வாமதேவன் முதனிய
கவிரிஷிகள் சங்கரிபங்களை மலர்நூனித் தொழுது
வணங்கித் தவம்புரிந்திருப்பர். ஆங்கு சிவராதன்என்
னும் பிரபணனுக்குக் கன்மாடன் என்னும் பெயரு
டைய ருமாரரிருந்தான். அவன்றர்கள், தந்தையினு
டையகட்டளைப்படி ஓமத்துக்கு வேண்டிய சபித்து
(அரசம்சிப்பி)தற்பைஇவைகள் சம்பாதித்துக்கொண்
டுவரும்வழியிலுள்ள ஆற்றில் எதிர்வந்தார்பகவைச்
சேற்றற்றள்ளி மடித்தான். உடனே அக்தேசாவதைப்
பாவத்தால் பிறமதேஜசொழிந்து இல்லமாரூந்தான்.
சிவராதன் தனையனைக்கண்டு இவ்வாறு ஒளிபுளுந்
குறமாத பாவமியற்றினை என்னுகெட்க கன்மாடன்
செய்தவற்றைக் கூறினன். கெட்டலு நிகவருத்த
முற்று இதற்குப்பிரகாம் உம்மாச்சொல்ல வாகா
தென்றெண்ணி அந்தணாவைபுக்து நன்றதறினக

ஆங்கொரு வேதியன் இதைப்போற் கொடியபாவம்
வேறென்றில்லை. இவனுடைய குலத்தவர்களை இரு
பத்தொரு தலைமுறை கொடியநாகத்தில் வீழ்விக்கும்
படியானது ஆகையால் நீவி ரிவனை ஒழித்துவிடுகிர்க
ளாயின் சிவபூசை செய்கிற வங்களை இப்பவமணுகா
என்றுகூறியும் கன்மடனைநோக்கி நீகாசி முதலிய
கேழத்திரங்களைத் தெரிசனம்செய்து புன்னைவனத்
துக்குச்சென்று ஆங்குள்ள அரவச்சுனையிற் படிந்து
முக்கப்பரமனை வணங்குவையேல் இப்பவமொழியு
மென்றும் எந்தநதிகளிற் ஸ்கானம்பண்ணினாலும் புன்
னைவனத்திலுள்ள நாகசுனையை நினைத்துப் படிவா
ராயின் அவர் பரமசிவனது உலகையடைவார் உலக
த்தில் எந்தப்பாகத்திலுள்ளவர்கள் நாகசுனையைநினை
த்தாலும் எமகிக்கரரால் பிடிக்கப்படார். பாவங்களை
யொழித்துக் கயிலையடைவார்கள். பஞ்சாகூரத்தை
யுருச்செபித்து நாகசுனையில் மூழ்கிறவர் எவ்விடத்
தில் சென்று இறப்பினும் கறைக்கண்டனாலகம் புகு
வர். மார்களிமாசந்தொடங்கி மூன்றுமாதம்அச்சுனை
யில் மூழ்கி ஒவ்வொரு பிடியன்னங் குறைத்துண்
டோர் வல்வினையனைத்தும் தீர்த்து சிவசாயுச்சியம்
பெருவர். மாசிமகத்தில் நாகசுனையிற் படிந்து தென்
புலத்தவர்களுக்காக எள்முதலியவற்றை ஈவரேல்
தென்புலத்தவர்களா லரிசுகூறப் பெருவர். கார்த்தி
கையில் அச்சுனையில் மூழ்கிப் புன்னைவனாதனை
யுபபட்டவர்கள் முன்பிறப்புகளிற் செய்த தீவினை
களையெல்லாம் போக்கி இந்திரனாலகம்புகுவர் ஆவணி
மாதத்து ஞாயிற்றுக்கிழமையிலும் தைமாசத்திலும்

நாகசுனையில் முழுகினவர்கள் சகல பாவங்களையு நீத்
துவாள்வர் எந்தமாசத்திலேனும் சக்கிர வாரத்தில்
வரும் ஆயில்ய நக்ஷத்திற் நாகசுனையில் முழுகிச்
சிவபிரானைப் பணிந்து பூசார்களுக்கு அமுதனித்த
வர்கள் கயிலையடைவார்கள். திருவாறிரையன்று அச்
சுனையில் முழுகினவர்கள் சுரார்களுக் கிறைவனாவார்
கள். ஆயின் நித்த நித்தம் காலையில் அச்சுனையில்
முழுகப்பெற்றவர்க ளடையும் பலனை அச்சிவபிரா
னன்றி யெவராலுஞ் சொல்லமுடியாது உமாதேவியா
ங்கு தவம்புரியுங்காலம் தேவகன்னிகள் தமதுருவை
மாற்றி நீருருத்தாங்கி நாகசுனையி லமைந்தார்கள்.
ஆதலின் அச்சுனையிற் படிந்தவர்கள்பேற்றை யுரை
க்கவெளிதோ ஆகையால் நீ யாங்குசெல்லுகவென்று
கூறினன். அவ்வேதியனைக் கன்மாடன் வணங்கி வி
டைபெற்றுக் கங்கைமுதனிய சகலபுண்ணிய தீர்த்த
நிகளிலும் முழுகியும் பாவந்தொலையாதவனாய் வண்
டுகள் செவ்வழிபாடும் புன்னைவனத்தை யடைந்து
நாகசுனையிற் படிந்து சங்கரலீங்கத்தைப் பகிர்முகமாக
வும் அந்தர்முகமாகவும் வணங்கிக்கொண்டு மூன்று
நாள் ஆங்கிருந்தனன். எம்பிரா னருள்காந்து திங்க
ளுங்கொன்றையு மிலங்குஞ் சடையும் அக்குமறுக்கு
மணிந்த மிடரும் கரியுரிபோர்த்த புயமும் மான்மழு
வேந்திய திருக்காமும் புலித்தோலுடுத்திய இடை
யும் செக்கச்சிவந்த பாதமுமில்ங்க ரிஷபாருடாய்க்
கன்மாடன் எதிர்வந்துதோன்றினார். அவரைக் கண்
ட கன்மாடன் ஆனந்தக்கண்ணீர் ததும்ப நெடு ரங்
களிப்ப மயிர்ப்புளகமெழச் சந்தோஷக்கடலில் மூழ்
கி ஆடிப்பாடி கிற்றையிற் சங்கரன் தன்னுருவத்தை
க்கன்மாடனுக்கு கல்கினன் கன்மாடன் பின்னும்வநி

பட்டுக் கொன்றையந்தாரணி குழகா எவர் எத்தனை
 தவங்களைச் செய்தாலும் உன்னுடைய ரூபத்தை
 பெய்துதலரிது. நானென்ன அரியதவம் புரிந்தேன்
 என்னலும் சிவபிரான், நாகங்கள் தவங்களைச் செய்து
 முன்னக் தோண்டிய நாகுகளையில் மூழ்குவோரும்
 இப்புன்னைவனத்தில் வசித்து நம்மை வழிபட்டவ
 ரும் எந்தக்ஷேத்திரத்திலும் நீங்கத்தகாத கொடியபா
 தகங்களைபும் தொலைத்து நமதருளைப்பெறுவர் பிரா
 மணர்முதலிய எந்தவருணத்தவரும் நன்னெஞ்சோடு
 இப்பூ கயிலாயமடையப் பெற்றால் மோகூலீட்டை
 யடைவர் பூவுலகத்தில் ஏனைய நம்பதிகளிற் சென்று
 ஆயிரம் பிறப்பாகத் தவம்புரிந்தாலும் கிடையாத
 ஜீவன் முத்தியை யிப்புன்னைவனத்திற்சின்னாட்டவம்
 புரியினும் கிடைக்கும் நீ முற்பிறப்பில் உருத்திராக்க
 வாணிபம் செய்தனை அவற்றையணி கிலையெனினும்
 கையினும் றொட்டமையால் வேதங்களை யாராய்த்த
 சிவராதனுக்கு மனைவியாகிய தருமசிங்கை யென்ப
 வள் வயிற்றுதித்தாய் நமதுபதிகடோறுமலைந்து ஆங்
 காங்குள்ள தீர்த்தங்களில் மூழ்கினமையால் இப்புன்
 னைவனத்தையடைந்து நாகுகளையிற் படிந்தாய் நாக
 களையிற் படிந்தமையால் நின்னுடைய பாவங்களை
 யெல்லாமொழித்து எம்முருவெய்தப் பெற்றாய் இனி
 நீ இப்பொற்றவ்சின்மீதா ரோகணித்துக் கயிலைக்கே
 சென்று ஓர்விமான மளித்துக் கன்மாடனைக் கயி
 லைக்கனுப்பிவிட்டு நாகங்களாற் பூஜித்ததாய் சிவலிங்
 கத்தி லமைந்தனன். என்றும் இன்னுமப் புன்னைவன
 நாதன் காதையைப்புகல வென்னால் முடிவுபெறுவ
 தன்று ஆகையால் வியாசர்முன் நெனக்கோதியமட்

40 சங்கராநாராயண சுவாமிகோவில் மான்மியம்

தில் நிறுத்துகிறேன் இத்தமான்மியம் எவர்வரையப்
பெறினும்கேட்கப் பெறினும்வாசிக்கப்பெறினும் பூசிக்
கப்பெறினும் புன்னையங்கானிலுறை யண்ணதன்னு
லகடைவார்கள் என்றும் அவரடியார் யர்வரு மெஞ்
ஞான்றும் வாழி, வாழி, வாழி, என்றும் சொல்லி நிறு
த்தினார்.

சங்கராநாராயண சுவாமிகோவில் மான்மியம்

முடிவுபெற்றது.

